

Pojdite jih pogledat

»Postanimo zopet ljudje in ponovno odkrijmo Zemljo!« je zapisal japonski fotograf **Yoshikazu Shirakawa**, ki je svoje življenje in ustvarjanje posvetil goram. Odločil se je za odkrivanje narave kot način življenja, ki ga drugim posreduje s pomočjo fotografije. Gore v njegovih delih sijajo samosvoje, budijo občutke, ki so mogoče že pozabljeni, in vabijo gledalca v svoj svet. Shirakawa je objavil že več kot dvajset knjig, pri nas pa je izbor njegovih fotografij z naslovom »**Moj svet gora**« izdala založba DZS.

»Šel sem jih pogledat,« pravi v uvodu knjige **Tomo Česen**. »Če boste začutili, da vas nekaj žene, da bi slika, ki si jo že dolgo časa ogledujete, zaživela, spustite se.« In jih pojdite pogledat. Tako kot so gore spremenile Shirakawovo življenje, tudi njegove fotografije namigujejo k odkrivanju novega in neznanega. Oblike in svetloba na fotografijah ne dopuščajo ravnodušnosti. Slike, ki po kakovosti sicer nihajo, vabijo - s sneženo-kamnitimi bitji v raznoterih barvnih prelivih dneva in noči, v risu svetlobe in senc.

V svetu gora na Shirakawov način so izbrane podobe Himalaje, Hindukuša, Alp, Alaske in japonskih gor. Vsakemu območju je namenjeno svoje poglavje pretežno barvnih fotografij, ki jih uvede enostranski citat iz dela »klasičnega« avtorja (npr. **Eric Shipton, Hermann Buhl, Edward Whymper**). Daljši podpisi so z majhnimi reprodukcijami slik zbrani na koncu vsakega poglavja.

Doživetja gora v podobi fotografij v knjigi so zelo različna. Nekoliko preseneti različna kvaliteta reprodukcij, saj pri nekaterih moti neizrazita ostrina in nenaravne, že kričeče barve, medtem ko druge fotografije izstopajo po izjemni upodobitvi gorske narave. Črno bele fotografije pomenijo prej razširitev vsebine in drugačen komentar k barvnim, saj ta zvrst kljub neposrednejši privlačnosti barv še zdaleč ni izgubila izrazni moči. Mogoče komu ne bo všeč izrazit kontrast črno belih fotografij, toda očitno si je Shirakawa za risanje nekaterih občutkov izbral prav nasprotja svetlobe in teme. Ta so le del umetniške vrednosti knjige, ki še bolj prihaja do izraza v izrezih in podrobnostih, s katerimi dobijo podobe narave novo vsebino. Toda vse to so le sestavni deli celote: narave, o kateri Shirakawa rad govori kot o duhovnem pojmu, s katerim prepleta ponovno odkrivanje srca in duše človeka. »Šele tako,« pravi, »lahko znova postanemo ljudje«.

Dario Cortese

Tomazinova turkizna boginja

V skoraj izključno alpinističnem krogu so sredi lanskega novembra v prostorih ljubljanskega Društva slovenskih pisateljev predstavili knjigo zdravnika, alpinista, gorskega reševalca, alpinističnega smučarja, zmajarja in jadralnega padalca **Iztoka Tomazina** »Čo Oju, Turkizna boginja«.

»Prvotno sem imel namen opisati odpravo na to himalajsko goro,« je dejal dr. Tomazin na tiskovni konferenci, »in sicer z vseh vidikov, tudi psihologijo skupine ljudi v ekstremnih razmerah, toda ko sem se spravil k pisanju, sem na to popolnoma pozabil in pisal izključno iz lastnega veselja, ne da bi pomislil na bralce: podoživljal sem dogajanja z odprave na to osemtisočmetrsko goro, premišljeval o vlogi zdravnika na taki ekspediciji, o svojem razmerju do Tibeta, kar bi že lahko pomenilo nakazovanje duhovne sfere v visokem alpinizmu, tudi o religioznosti, mimo katere v tej deželi ni mogoče iti, vendar ne kot o instituciji, ampak kot filozofiji.«

Dr. Tomazin je ena od najbolj vsestranskih osebnosti v slovenskem alpinizmu: iz ZDA je v Slovenijo prinesel prosto (pravzaprav športno) plezanje, na katerega zdaj prisega toliko predvsem mladih plezalcev, ukvarja se z vsemi zvrstmi vrhunskega udejstvovanja v gorah, bil je menda prvi, ki je z vrha Mont Blanca poletel z zmajem in se tako dvignil nad »streho Evrope«, da je potem še nekaj časa krožil nad vrhom gore, isto pa je storil tudi na Kilimandžaru, bil je na ruskem sedemtisočaku Piku Komunizma in doslej na treh osemtisočakah v Himalaji, kot zdravnik se ukvarja tudi z akupunkturo, svoja doživljanja v gorah pa tenkočutno preliva v pisanje, zadnji čas tudi pesmi.

Velik del tega je zajet v Tomazinovi najnovejši knjigi o turkizni boginji Čo Oju: koraki k notranjemu iskanju in vračanju k samemu sebi.

M. R.

Nove knjige zbirke Dežele in ljudje

Odkar smo lansko leto prvič predstavili serijo »Dežele in ljudje,« je zbirka postala bogatejša za pet novih knjig. Založba Mladinska knjiga bo letos izdala še tri knjige, s katerimi bo zbirka zaključena. Skupaj bo obsegala deset knjig, v katerih bodo na okoli 1700 straneh predstavljene vse dežele sveta. Množica podatkov je v knjigah preoblikovana v berljivo besedilo in obogatena s številnimi fotografijami.

Ker postajajo potovanja in trekingi vedno popularnejši, imajo knjige iz zbirke »Dežele in ljudje« tudi povsem praktičen pomen. Posamezna poglavja predstavijo naravo, prebivalce, zgodovino, politično ureditev, gospodarstvo,